

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
в присъствието на прокурора В. Г. В.
като разгледа докладваното от Камен Иванов Наказателно дело за
възобновяване № 20231000600520 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.419 ал.1 НПК вр.чл.306 ал.1,т.1 вр.чл.341 НПК вр. чл.424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 НПК,като е образувано по искане на осъдения А. Д. Х.,с установена самоличност,ЕГН *****,понастоящем освободен от Затвор гр. ***,поради изтърпяване на наказА.е,за възобновяване на наказателното производство в.н.ч.д.№2691/2022 по описа на Софийски градски съд,отмяна на постановения съдебен акт и възобновяване на наказателното производство по н.ч.д. №5016 /2022 година по описа на Районен съд гр.София.

В подаденото искане сочи наличие на основА.я,разписА. в чл.422 ал.1,т.5 НПК.

Сторените оплаквА.я от осъденото лице обобщаващо препращат към оплакване по чл.422 ал.1,т.5 НПК вр.касационни основА.я по чл.348 ал.1,т.1 и т.2 НПК—допуснато нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

С определение на Софийски районен съд,постановено в производство по реда на чл.306 ал.1,т.1 НПК по предложение на прокурор от Софийска

районна прокуратура,съдът е постановил,на основА.е чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 НК,на А. Д. Х. ,ЕГН ***** едно общо най-тежко наказА.е,наложено между осъждА.я по:

-нохд №10878/2013 година по описа на СРС,

-нохд №13435/2015 година по описа на СРС и

-нохд №4102/2022 година по описа на СРС „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години,като на основА.е чл.57 ал.1,т.2,буква „б“ от ЗИНЗС съдът е определил първоначален „строг“ режим на изтърпяване на определеното наказА.е.

На основА.е чл.59 ал.1 НК съдът е зачел времето,през което осъденият А. Х. е бил задържан по реда на ЗМВР и НПК по делата,включени в съвкупността.

На основА.е чл.25 ал.2 НК съдът е зачел времето,през което осъденият А. Х. е изтърпявал наказА.я,определени му по наказателните дела,включени в съвкупността.

На основА.е чл.24 НК съдът е увеличил определеното общо най-тежко наказА.е с 4/четири/ месеца,като по този начин е определил на осъдения А. Д. Х.,ЕГН ***** наказА.е „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/години и 4/четири/ месеца.

На основА.е чл.57 ал.1 т.2,буква „б“ ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим на изтърпяване на определеното общо наказА.е.

На основА.е чл.59 ал.1 НК съдът е зачел времето,през което осъденият А. Х. е бил задържан по реда на ЗМВР и НПК по наказателните дела,включени в настоящата съвкупност.На основА.е чл.25 ал.2 НК е зачетено времето,през което осъденият Х. е изтърпявал наказА.я,наложени му по наказателните дела,включени в съвкупността.

Съдът е определил осъденият А. Д. Х.,ЕГН***** да изтърпи отделно наказА.ето „лишаване от свобода“ за срок от 6/шест/ месеца,наложено по нохд №2556/2021 година по описа на СГС,като е определил на основА.е чл.57 ал.1 ,т.2,буква „б“ ЗИНЗС първоначален „строг“ режим.

На основА.е чл.59 ал.1 НК съдът е зачел времето,през което осъденият Х. е бил задържан по реда на ЗМВР и НПК по това наказателно дело /нохд

№2556/2021 година по описа на СГС/,като на основА.е чл.25 ал.2 НК е зачел и времето,през което осъденият Х. е изтърпявал наказА.ето,наложено му по нохд №2556/2021 год.по описа на СГС.

Пред първия съд осъденият А. Х. е представляван от служебен защитник адв.Р.Р. от САК,преупълномощен от назначен служебен защитник адв. А. В.,вж.уведомително писмо №62275/2022 година на Председател на САК ,л.47 от делото.

С Решение №588/28.09.2022 година,постановено по внчд №2691/2022 година на Софийски градски съд първоинстанционния съдебен акт е потвърден.

Сторено е искане за възобновяване на наказателното производство вх. №501597 /16.03.2023 година,адресирано до ВКС,като с Разпореждане №810/26.04.2023 година е отказано образуване на касационно производство и делото е изпратено по компетентност на Апелативен съд гр.София.

В искането по образуваното наказателно дело пред Апелативен съд гр.София оплаквА.ята са развити в няколко насоки:

Сочи се обобщаващо,че първоинстанционния съдебен акт и въззивното съдебно решение,с което е потвърдено определението на РС гр.София,са постановени при допуснати съществени нарушения на материалния закон и на съдопроизводствените правила.

Конкретни нарушения на процесуалните правила не се сочат,а касателно нарушението на материалния закон се твърди,от една страна,че първият съд неоснователно не е уважил искането да се определи общо наказА.е на осъдения А. Х. ,освен по посочените по горе осъждА.я,но и по осъждА.ята по нохд №13116/2013 година на СРС,по нохд №11177/2015 година на СРС и по нохд №2556/2022 година на СГС,а от друга оплаквА.ята са свързА. с неприлагане на две ЕЗА от 2017 година ,касаещи нохд №11177/2015 година на СРС и нохд №13435/2015 година на СРС,като по този начин не му е зачетен период на задържане от 30.06.2017 година до привеждането му в Р.България на 25.07.2029 година.Отделно от това се сочи,че е нарушен материалния закон,доколкото първият съд не е взел предвид наказА.е,определено му по нохд №13116/2013 година,по отношение на което е прилагана „кумуляция“.

Позовава се на разписаното в Р№С-171/2016 година на Съда на ЕС,като твърди,че разписаното в това решение не е съобразено от решаващите съдебни състави.

На това основА.е,като твърди допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на материалния закон,осъденият А. Х. претендира възобновяване на наказателното производство за отстраняване на тези нарушения.

Пред настоящия съд назначения служебен защитник на осъдения Х.,адв. Г. П. поддържа доводите,изложени в искането.Излага лаконични съображения, свързА. с направените в искането оплаквА.я за нарушение на процесуални правила и нарушение на материалния закон,като акцентира отново,че не е зачетен периода,в който осъдения Х. е задържан по производствата,свързА. с прилагане на Европейска заповед за арест,и не са включени в кумулационната маса осъждА.ята по нохд №13116/2013 година на СРС,по нохд №11177/2015 година на СРС и по нохд №2556/2022 година на СГС.С посочените аргументи защитата иска възобновяване на наказателното производство.

Осъденият А. Х. е поддържал искането си по изложените в него аргументи,включително при предоставената му последна дума.

Представителят на САП изразява становище за неоснователност на направеното искане.Намира,че не са налице предпоставките на Закона за възобновяване на производството по цитираното наказателно дело по описа на Софийски градски съд.Посочено е,че първият съд правилно е включил в съвкупността съдебните актове,с които са наложени наказА.я на осъдения Х.,като е приложен най-благоприятния режим за осъденото лице.Посочено е,че се иска приспадане на задържане по издадени ЕЗА по наказателни дела,невключени в съвкупността по чл.25 НК.Намира,че първият съд правилно е приложил закона,като въззивната инстанция също се е произнесла законосъобразно и обосновано.Не намира да са допуснати и процесуални нарушения ,налагащи възобновяване на наказателното производство.

На това основА.е претендира искането да се остави без уважение.

След като прецени изложените доводи в стореното искане от осъдения А. Х. и поддържА.те доводи от него и служебния му защитник пред настоящия съд, като съобрази изразеното становище на представителя на държавното

обвинение, Софийският апелативен съд намери, че стореното искане е процесуално допустимо, сторено е в срок и от оправомощено лице, но разгледано по същество не е основателно.

Съображенията са следни:

Следва да се подчертае, че настоящата извънредна инстанция няма правомощие при проверката си да изменя проверяваните и приети от съдилищата по делото фактически положения, включително да изгради своя самостоятелно възприета фактическа обстановка. Предметът на извънредната проверка е изрично очертан в нормата на чл.422 ал.1, т.5 вр. чл.348 ал.1, т.1-3 НПК, както по основаната за проверка, така и касателно подлежащите на такава проверка съдебни актове. Изрично е посочено, че предмет на тази проверка е наличието или не на допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1-3 НПК, като включва проверка за нарушение на материалния закон – ако законът е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да се приложи, ако е допуснато нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на страните и не е отстранено, ако липсват мотиви на проверяваните съдебни актове или протокол от съответно съдебно заседание, ако съдебните актове са постановени от незаконен състав или тайната на съвещането е била нарушена. Предметът на проверка е ясно очертан от Закона и с оглед разписаното в чл.422 ал.1, т.5 вр. чл.348 ал.1, т.3 вр. ал.5 НПК, касателно преценката за явна несправедливост на наложено наказание. Предметът на проверка е свързан и с начина, по който е изградено вътрешното убеждение на решаващия съд и преценка дали то е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички правнорелевантни факти и обстоятелства по делото. В този смисъл право на конкретната съдебна инстанция по същество е да кредитира едни доказателствени източници за сметка на други, поставяйки ги в основата на фактическите си констатации, като съществено нарушение на процесуалните правила ще е налице тогава, когато не са изложени съображения, относно оценката на доказателствените материали, когато те са оценени едностранчиво и тенденциозно или са сторени изводи на основата на негодна или несъществуваща доказателствена основа.

Видно е, че в производството по чл.306 ал.1, т.1 НПК, инициирано от прокурор при РП гр.София, първостепенния съд е намерил, с оглед събраните

писмени доказателства и данните за осъждА.ята на А. Х.,че са налице условия за прилагане нормата на чл.25 ал.1 и ал.2 НК,както и на чл.23 НК и чл.24 НК по повод осъждА.я на А. Х. с различни съдебни актове,влезли в законна сила.

Преповтаряне на фактическата обстановка,възприета и изложена от първия съд,и от въззивния съд в цитираното решение,не се налага.Следва да се посочи,че пред въззивния съд първоинстанционния съдебен акт е атакуван единствено във връзка с прилагане нормата на чл.24 НК.

По оплаквА.ята за допуснати съществени процесуални нарушения в искането на осъдения Х..

С оглед задължението на настоящия съд да се произнесе на първо място по направени възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от двете съдебни инстанции,макар и сторени декларативно,настоящият съд следва да посочи,че не споделя изложените обобщаващо от молителя,поддържА. и от служебния му защитник оплаквА.я.Безспорно вярно е принципното съображение,че съдебният акт следва да почива на пълно,всестранно и обективно изследване на релевантни за предмета на делото факти и обстоятелства,които да се подложат на задълбочен анализ в производството по чл.306 ал.1,т.1 НПК,при спазване на процесуалните стандарти,разписА. от Законодателя.

Настоящият съд намира,че не са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване и на първия,и на въззивния съдебни актове.Настоящият съд намира,че не е допуснато нарушение на процесуални правила,довело до огрА.чаване на процесуалните права на осъдения в развитото се наказателно производство,изготвени са надлежно мотиви от първия съд и от въззивния съд,като са дадени отговори на поставените за решаване пред съдилищата въпроси.Изготвени са съответни съдебни протоколи за проведените съдебни заседаА.я,а съдебните актове са постановени от законен състав.Липсват дори твърдения за е нарушена тайната на съдебно съвещА.е.

Видно е,че пред първата съдебна инстанция и пред въззивния съд осъдения Х. е надлежно защитаван от защитник-адвокат.

Изводът на настоящият съд е,че оплакването на осъденото лице за допуснати процесуални нарушения по см. на Закона от първостепенния и от въззивния съд сочи на неточна или некоректна критика на въззивното

решение,а и на възприетите от първия съд основни фактически положения.Поради всичко изложено по-горе се налага извод,че доводите в искането за възобновяване на наказателното производство по реда на чл.422 НПК,касателно допуснати съществени процесуални нарушения,са неоснователни.

По оплакването за нарушение на материалния закон.

Неоснователно е стореното оплакване на защитата на осъдения Х.,поддържано и от осъденото лице,че материалният закон е приложен неправилно,доколкото първият съд не е преценил законосъобразно кои са съдебните актове,с които на Х. са наложени наказА.я,попадащи в приложното поле на чл.25 НК.Настоящият съд не намира,че е налице възобновителното основА.е по т.1 на чл.348 ал.1 НПК,защото счита,че не е допуснато нарушение на материалния закон в твърдяната насока нито от първия съд,нито от въззивната съдебна инстанция.Посочи се и по-горе,че нарушение на материалния закон е налице тогава,когато закона е приложен неправилно или не е приложен закон,който е трябвало да се приложи.В конкретния случай настоящият съд не намира да са налице такива обстоятелства,които да обосноват извод за нарушение на материалния закон.

С оглед справката за съдимост на А. Х.,отчитайки възможността по отношение на отделните влезли в сила съдебни актове да се приложи нормата на чл.25 ал.1 НК и съобразявайки се с най-благоприятния режим на приложението им по отношение на осъдения Х.,правилно първият съд е намерил,че по отношение осъждА.ята на Х. по нохд №10878/2013 година по описа на СРС,по нохд №13435/2015 година по описа на СРС и по нохд №4102/2022 година по описа на СРС са налице условията на чл.25 НК.На тази основа законосъобразно е определено и наложено най-тежкото измежду наложените наказА.я на Х. с тези съдебни актове,а именно „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години.Законосъобразно първият съд е намерил,че на основА.е чл.57 ал.1,т.2,б.,„б“ ЗИНЗС следва да се определи първоначален „строг“режим на изтърпяване на определеното наказА.е.

Във връзка с оплакването на молителя Х.,касателно наложеното му наказА.е по нохд №2556/2021 година по описа на СГС следва да се подчертае,че обосновано първият съд е намерил,че наказА.ето „лишаване от свобода“ за срок от 6/шест/ месеца, наложено на осъдения А. Х. по това

наказателно дело/нохд №2556/2021 година по описа на СГС/ следва да се изтърпи отделно.Впрочем и защитата на осъденото лице е заявило становище в тази насока пред първия съд.Законосъобразно съдът е определил,на основА.е чл.57 ал.1,т.2,буква „б“ ЗИНЗС,първоначален „строг“ режим,като е зачел при спазване изисквА.ята на чл.59 ал.1 НК и чл.25 ал.2 НК времето,през което осъдения Х. е бил задържан или е търпял наказА.е,наложено му по това наказателно дело с влязъл в сила съдебен акт.

Правилно осъждането по нохд №13116/2013 година на СРС не е включено в кумулационната маса по смисъла на чл.25 НК.Видно е,че наложеното наказА.е на А. Х. по това наказателно дело /нохд №13116/2013 година на СРС/ е изтърпяно,а с оглед подлежащите на преценка обстоятелства,включително периода на извършване на престъпното деяние,то не попада в приложното поле на чл.25 НК с горните три осъждА.я /по нохд №10878/2013 година на СРС,по нохд №13435/2015 година на СРС и по нохд №4102/2022 година на СРС/,за да се кумулира с тях.

По повод стореното оплакване от молителя Х. във връзка с незначитане срок на задържане по нохд №11177/2015 година на СРС следва да се посочи,че цитираното наказателно дело не е включено в приложното поле на чл.25 НК,доколкото писмените доказателства сочат,че по такова наказателно производство Х. е бил единствено с определена мярка за процесуална принуда,но за самото нохд №11177/2015 година на СРС не са налице /в приложените писмени доказателства,справка за съдимост/ данни да има въобще влязъл в сила съдебен акт.

Въз основа изложеното по-горе,без да се налага преповтаряне на фактическите и правни изводи на първия съд и на въззивния съд в постановеното от него въззивно решение,настоящият съд намира,че не следва да споделя като основателни оплаквА.ята на молителя и защитата му,свързА. с това,че не са зачетени периоди на задържане на осъдения Х. по наказателни производство,по които са изпълнявА. и Европейски заповеди за арест.Произнасянето на първия съд и на въззивната съдебна инстанция са изцяло съобразени със събраната в конкретното наказателно производство по чл.306 ал.1 ,т.1 НПК доказателствена маса.Материалният закон е приложен правилно, включително с оглед прилагането на чл.24 НК,което е било единственото възражение на молителя и защитата му пред въззивната съдебна

инстанция, вж. посоченото в ППВС №4/1965 година по н.д. №2/1965 година.

С оглед изложеното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане вх. №501597/16.03.2023 година на А. Д. Х., с установена самоличност, ЕГН *****, за възобновяване на наказателното производство по внчд №2691/2022 година на Софийски градски съд и по нчд №5016/2022 година по описа на Районен съд гр.София.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____